

VECKOBLADET

Nr 22 webbform

100820

Charlotte Wikander

Den 20 juli avled Charlotte Wikander, i tisdags jordfästes hon. Charlotte var under en period regelbunden medverkande i Veckobladet. Bäst minns vi nog hennes fascinerande paralleller mellan politiken i det gamla Rom (hon var antikforskare) och dagens Sverige.

Annars var hon en av de allra bästa appelltalare som har uppträtt på Mårtenstorget med sin kombination av talekonst, bildning, associationsförmåga och engagemang. Hon satt ett antal år i Vänsterpartiets styrelse och skulle i år ha kandiderat till fullmäktigelistan. Så blev det tyvärr inte.

Gr

Lars Westerberg

Ni har kanske sett i tidningen att Lars Westerberg fyllt 65. Han är en av våra favoriter bland liberalerna och en av de få som uppriktigt vill förstå vänsterns tänkande och inser dess värde. Därmed blir han en av dess mest sympatiska kritiker.

I en födelsedagsintervju beklagade Lars att han någon gång varit för frän och kanske elak just som kritiker. Men också detta är en fin gammal tradition, tänk på Henrik Palmær.

I Veckobladet är vi sällan elaka numera men vi hade en gång en krönikör vid signatur Kurt Karenz, och vi kan inte låta bli att citera vad han för länge sen skrev om den då självutlämnande och introverte Westerberg: "När Lars Westerberg lyfter blicken över ollonet skådar han sin egen navel."

Gr

DV har valupptakt 21 aug

DV börjar valrörelsen med valupptaktsmöte på lördag på Mårtenstorget kl 12-13

V har fixardag 21 aug

Nu börjar valrörelsen!

Vänsterpartiet inleder med en Fixardag lördagen den 21 augusti kl. 10.00 - 16.00 i Saima Jönssons trädgård på Vävplingvägen 4 på Kobjer. Det skall snickras affischbockar, valstugan skall rengöras och målas och valplattformen skall presenteras.

Tidsprogrammet ser ut som nedan:

10.00 Samling för jobb med snickeri, måleri och rengöring

12.00 De som vill kan följa med till torgmötet på Stortorget där Mats Olsson talar och Rött Bleck spelar

13.30 Partiet bjuder på cateringlunch i Saimas trädgård

14.00 Fortsatt snickeri och måleri

16.00 Fixardagen avslutas

Alla är välkomna och glöm inte att klä er i något oömma kläder.

Panelsamtal om Jämlikhetsanden 24 aug

Den 24 augusti arrangerar socialdemokraterna i Lund ett panelsamtal kring Jämlikhetsanden, debattboken av de brittiska forskarna Richard Wilkingson och Kate Picket som med övertygande argument och fakta visar att alla mår bättre av att leva i samhällen som präglas av jämlikhet och små skillnader i inkomst och förmögenhet. I panelen sitter riskdagsmannen Bo Bernhardsson från Lund och forskaren i ekonomisk historia Daniel Ankarloo. Moderator är Daniel Pettersson, politisk sekreterare för socialdemokraterna i Lunds kommun.

Tid: Tisdag den 24 augusti kl 19-21

Plats: Folkets hus, André- och Holmbergssalen.

Solidaritet med Pakistans folk på Klostergårdsdagen 29 aug

Barnen i Klostergårdsskolan planerar att genomföra en loppmarknad till förmån för översvämningens offer. De kommer också att uppträda med sång och dans. Röda kapellet kommer att spela. Mycket annat händer på Augustifesten nästa söndag. Alla inbjuds att delta och bidra!

Gunnar Stensson

Folkpartiets ”schoolgate”?

Alltfler kommunanställda och praktikanter inom Lunds kommun vittnar nu om att de fått ebrev från den folkpartistiske barn- och skolnämndsordföranden Lars Hansson, trots att de aldrig varit i kontakt med honom. Det är illa, mycket illa, om nämndsordförande Hansson nyttjar sin ställning som arbetsgivarföreträdare för att sprida politisk propaganda. Om det

förhåller sig på det sättet är inte bevisat, men de omfattande vittnesmålen i massmedia pekar i den riktningen.

Men det är sju resor värre om Lars Hansson också använt sig av e-postadresser som föräldrar till barn i stadens skolor lämnat till skolan. Demokratisk Vänsters representant i kommunstyrelsen har fått uppgifter om att i varje fall ett par personer som inte är kommunanställda, som heller aldrig varit i kontakt med Hansson och vars enda direkta kontakt med kommunen är att barnen går i kommunala skolor också fått Hanssons ebrev.

Kommunledningen måste nu ta sitt ansvar och göra en seriös utredning för att klargöra om Hansson missbrukat sin ställning och nyttjat kommunens adressbok över anställda och/eller skolornas adresser till barnens föräldrar. En sådan utredning ligger i högsta grad i lundabornas intresse. Men det borde också ligga i Hanssons eget intresse att klarhet skapas, om det nu är så rent mjöl i den folkpartistiska påsen som Hansson själv hävdar.
Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Den svenska valkampen

Som fiskar i ett akvarium rör sig våra politiker lojt i det gröna vattnet. Reinfeldt blickar med runda ögon sorgset omkring sig och släpper fridfulla pratbubblor ur sin runda mun. Mer pengar till pensionärerna. Sahlin gör en mjuk rörelse med stjärtfenan och förkunnar: Ja men vi ska ge dem ännu mer. Reinfeldt stirrar föraktfullt. Men det är bara vi som kan ge dem mer.

Varför ska de ha mer? För att de ska konsumera mer förstås. Och varför ska de konsumera mer? För att alla ska bli upptagna av att producera i stället för att gå sysslösa som somliga tvingas göra. Vad ska de producera? Sånt som de andra ska konsumera. Och sedan slänga förstås, för att köpa nytt..

Extrem konsumism präglar de politiska budskapen. Och hur ska någon kunna se långt och klart i ett akvarium med grumligt vatten. Problemet är att strömmen som förser akvariet med syre snart bryts. Och då tar det slut.

Gunnar Stensson

Mörka tankar inför valet

Att rösta under yttre hot

Alliansen har haft tur. Den ekonomiska kris som kom under mandatperioden har något klingat av men Sverige har trots att många förlorat jobben trots allt klarat sig hyggligt. Nu tar alliansen poäng för detta trots att sysselsättningen i vår öppna ekonomi till största delen bestäms av utvecklingen hos våra kunder ute i världen. Samtidigt understryks att läget är fortsatt allvarligt. På så sätt skapas en bild av ett land hotat som i krig av yttre fiender. I en sådan situation har väljarna en benägenhet att sluta upp bakom regeringsalternativet.

Många i mitten är mycket nöjda med sin ekonomiska situation

Om vi har en arbetslöshet på 10 procent så har 90 procent sina jobb kvar och dessutom med mer pengar efter skatt och detta samtidigt som räntan har varit låg och prisökningarna hållits

tillbaka av dämpad konjunktur. Villaägarna har dessutom genom ROT kunnat fixa till kåken och fått skattereducering med upp till 50 000 per individ.

Ända anledningen för väljare i mitten att gå från allians till röd-grön sida vore om de hade en stark solidaritetskänsla för dem som har drabbats av regeringens politik, de arbetskamrater som förlorat sina jobb, de som drabbats av sjukdom och hanterats illa i försäkringssystemet och ser hur utanförskapet trots löften om annat växer. Frågan är om det finns tillräckligt många i mitten som tänker så i denna tid av fixering på konsumtion och köpt lycka.

Bara sossarna kan vinna detta val

Under våren har tydliggjorts att alternativet innefattar vänsterparti och miljöparti. Därefter har väljarstöd flyttats från de röd-gröna till alliansen. I debatten ser man hur alliansen med framgång drar upp kommunistkräcken. Kunde Ohly och vänstern varit mer återhållsamma för att inte försvåra för sossarna att vinna väljare? Det är ju sossarna och Mona Sahlin som måste vinna över mittenväljare och därmed detta val. Ohly har bara att se till att inte hamna under fyra procent.

Mona Sahlin har inte lyckats visa på att det är hon och socialdemokratin som kommer att styra landet. Monas mjuka framtoning har inte varit rätt i just detta val. Göran Persson hade klarat denna uppgift bättre. Göran hade, på sitt i och för sig burdusa sätt, tagit bort all tvekan om vem det är som formulerar politiken. .

Extra val

De senaste opinionssiffrorna visar på att Sverigedemokraterna kan komma in i riksdagen. I det fall varken allians eller röd-gröna accepterar samarbete med SD och samarbete över blockgränsen är uteslutet måste en minoritetsregering bildas. I det fall den föreslagna minoritetsregeringen inte då får stöd av SD eller ett antal ledamöter från andra blocket faller förslaget och extraval måste hållas.

Det känns som om vi är på väg in i en ny tid, har vi blivit de européer som så många inom vänstern önskat?

Lars-Anders Jönsson

Kan ursprungsbefolkningarnas kulturer visa vägen till ett hållbart sätt att leva?

I Lund finns en forskare som arbetat länge med frågan om ett framtida hållbart samhälle: Alf Hornborg, professor i humanekologi vid Lunds universitet. Han har nyligen publicerat sina tankar i bokform: *Myten om maskinen. Essäer om makt, modernitet och miljö*, Daedalus förlag.

Internationellt har boken, som först publicerades på engelska redan 2001, beskrivits som en revolutionerande händelse. Zygmunt Bauman skriver: ”Hornborgs arbete skulle kunna revolutionera modellen för teorin om det moderna samhället”.

I Hornborgs analys är nationalekonomin inget annat än en ideologi för utsugning, förblindande i sin abstraktion. Maskindyrkan, tron på frälsning genom teknik, är en liknande ideologi avsedd att dölja verkligheten.

Enligt Hornborgs syn på den industriella revolutionen är maskinteknologin ett kontinuerligt uttryck för världshandels ojämlika resursöverföringar. Maskinteknologin har för en privilegierad elit möjliggjort en exploatering av tid och rum på bekostnad av inte bara folken i tredje världen utan också kommande generationer.

1700-hundratalets triangelhandel är ett av Hornborgs exempel. Britternas innehav av ångmaskinen gjorde det möjligt att utnyttja Indiens arealer för bomullsodling. De engelska maskinerna förvandlade bomullen till tyg som sedan såldes tillbaka till Indien och konkurrerade ut den indiska bomullsnäringen med massvält som följd. Exploateringen ökade när man importerade miljontals slavar från Afrika till Amerika vilket gjorde bomullen ännu billigare. Slavarna kunde inhandlas till priset av glaspärlor och annat skräp.

Väldiga arealer jordbruksmark exploaterades och ödelades på sikt av ångmaskinen. Afrikas befolkning skadades för sekler av slavhandeln. Ångmaskinen gjorde järnvägarna och ångbåtarna möjliga. Ångmaskinen var grunden för textilindustrin och skapade Englands makt och rikedom.

Genom ångmaskinen skedde en gigantisk omfördelning av tid och rum likaväl som pengar. Den omfördelningen har sedan i olika former fortsatt.

Hornborgs synliga symbol för omfördelningen är satellitbilderna av jorden på natten. Det norra halvklotet strålar av ljus medan det övriga ligger i mörker.

Exploateringen av fossil energi har pågått i 200 år. Nu håller oljan på att ta slut samtidigt som de fossila utsläppen förstör livsbetingelserna på jorden. Aktuella exempel: översvämningarna i Pakistan, Indien och Kina, torkan i Ryssland., översvämningarna i Polen. En kultur byggd på utvinning av fossil energi närmar sig sitt slut på samma sätt som tidigare kulturer.

Men med förblindad kortsiktighet köper de rika länderna fortfarande billiga varor som tillverkats av underbetalda kineser genom förbrukning av undervärderade råvaror och undervärderad energi. De billiga varorna (tv-apparater, datorer, mobiler, leksaker) förvandlas genast till avfall som i sin tur skapar miljöproblem som väst löser genom att skicka dem tillbaka till tredje världen, vars miljö förstörs efter det att dess tillgångar förbrukats. Så förvandlas värdefulla råvaror till miljöskadligt avfall genom processen genom maskinen.

Det finns ingen hållbar utveckling i bemärkelsen tillväxt. Själva begreppet är en logisk självmotsägelse.

Men slutet närmar sig. Vi har passerat peak oil. Resurserna är ändliga. Miljöförstörelsen kortsluter nedbrytningen så att den skenar.

Hornborg söker grundvalarna till ett nytt system med självförsörjande lokala delar för produktion av livsmedel och basprodukter och inslag av globala system för begränsade tjänster. Det handlar inte om tillväxt. Det handlar om *buen vivir*, ett ekologiskt liv. Han finner exempel på ett nya sätt att leva i ursprungsbefolkningarnas kamp för sina rättigheter i Sydamerika och på andra håll.

Vi måste finna det nya systemet, menar han. Alternativet är katastrof. Vi närmar oss *Slutet på världen som vi känner den*, för att låna titeln på Leggewies och Welzers nyutkomna bok om resursläget.

Gunnar Stensson

Seger och konflikt i Latinamerika

Vänstern har vunnit en rad viktiga val i Latinamerika sedan 2000. För första gången har ländernas oberoende av USA ökat, skriver Immanuel Wallerstein. Latinamerika har blivit en relativt autonom kraft på världsscenen.

Samtidigt har indianbefolkningen i Latinamerika krävt rätten att organisera sig politiskt och socialt. Chiapas-rörelsen i Mexiko tilldrog sig stor uppmärksamhet på 1990-talet. Mindre uppmärksammat är att liknande rörelser har uppstått nästan överallt och även skapat ett interamerikanskt nätverk mellan sina organisationer.

Men vänsterpartierna som erövrat makten i de olika staterna och ursprungsbefolkningens rörelser har helt olika mål och använder sig av olika politiska språk.

Partierna strävar efter ekonomisk tillväxt som de försöker uppnå genom större kontroll över sina egna resurser och bättre avtal med utländska företag, regeringar och internationella institutioner. Endast på så sätt kan medborgarnas levnadsstandard höjas och större internationell rättvisa uppnås, menar de.

Indianrörelserna däremot eftersträvar större kontroll över sina egna resurser och bättre villkor i förhållande till såväl utländska företag och institutioner som sina egna nationella regeringar. Deras mål är inte ekonomisk tillväxt utan ekologisk jämvikt. Ett sundare förhållande till jordens resurser. De vill *buen vivir* – leva rätt.

Det har lett till konflikter med flera av de mer konservativa länderna. Men i allt större utsträckning har de också råkat i konflikt med vänsterregeringar i länder som Brasilien, Ecuador, Venezuela och till och med Bolivia., vars president har indianursprung och åtnjuter massivt stöd från indianbefolkningen.. Det som står på spel, där som i de andra länderna, är frågan om naturtillgångarnas utveckling, vem som bestämmer och vem som kontrollerar intäkterna.

Vänsterregeringarna beskyller ursprungsbefolkningens grupper för att vara USA-marionetter, men själva hävdar de att de handlar på eget initiativ. Samtidigt anklagar de vänsterregeringarna för att sakna insikt i de ekologiska konsekvenserna av tillväxtpolitiken.

En ny tanke

Sedan inträffade en intressant utveckling i Ecuador. Rafael Correas vänsterregering, som kommit till makten med stöd av ursprungsbefolkningens organisationer, råkade i hård konflikt med dem i frågan om att exploatera oljetillgångarna i reservatet Yasuni i Amazonas.

Först fördjupades konflikten. Sedan presenterade presidenten ett intressant alternativ. Han föreslog att de rika regeringarna i väst skulle kompensera Ecuador om landet avstod från all oljeexploatering i Amazonas med motiveringen att detta var ett bidrag i den världsomfattande kampen mot klimatförändringarna.

När förslaget först kom upp i Köpenhamn betraktades det som en fantasi. Men efter sex månaders förhandlingar utfäste sig fem europeiska regeringar (Tyskland, Spanien, Belgien, Frankrike och Sverige) att skapa en fond som FNs utvecklingsorgan UNDP skulle administrera. Fonden skulle betala Ecuador för att avstå från att exploatera Yasuni som ett bidrag till att minska utsläppen av växthusgaser.

Den stora frågan

Men det finns en mer ödesdiger fråga. Den gäller World Social Forums motto ”En annan värld är möjlig”.

Innebär mottot ständig ekonomisk tillväxt, om än i ”socialistiska” former, för att höja människornas inkomster i Syd?

Eller handlar det om en förändring i våra grundläggande värderingar, en värld av *buen vivir*?

Frågan debatteras i Latinamerikas vänsterrörelser. Men liknande situationer finns i Asien, Afrika och till och med i Europa (förslaget att exploatera naturgas i Skåne, t ex).

Detta är kanske 2000-talets viktigaste debatt. Så långt Immanuel Wallersteins tankar.

Gunnar Stensson

Till minne av ett grönt plank

Valkampen rasar (nåja), men jag vill tala om något annat: nostalgiskt, kanske romantiskt, förvisso konservativt och möjligen reaktionärt.

Jag saknar det gröna planket vid Kyrkogatan, det som gick mellan Arkenhuset och bankhuset,

ungefär mittemot Kino. Där kan man nu se in på en rivningstomt, tvärs igenom kvarteret bort till Kungsgatan. Anledningen är att man ska bygga ett besökscentrum för Domkyrkan. Det blir väl något modernt i glas, stål och betong, jag vet inga detaljer.

Man kan då försöka förstå varför man sörjer den gamla stadsbilden. Jag vill gärna tro att det var något med det totalt otidsenliga, det lantliga med detta plank i stadens centrum, som en rest av den medeltida staden och dess lantliga ursprung. Kort sagt en spark i magen på det moderna

konsumtionssamhället. Det var ju så man kunde få för sig att det gick höns på gården innanför planket. Grönskan var rik, den liksom välde ut över tomten.

Men nu kommer säkert allt ordnas till det bästa, Lund kommer att visa upp sig som en fullt tidsenlig stad utan gröna plank kring stans mest centrala kvarter.

Lucifer

Finansiering av lokala valkampanjer

En tidning har skickat en enkät till partierna i Lund där man frågar om hur mycket pengar partierna lägger ner på lokala valkampanjen och varifrån pengarna kommer. I en brevväxling jag i egenskap av ordförande för Demokratisk Vänster hade med journalisten undrade denne - skämtsamt får man anta - om det var Bill Gates Foundation som låg bakom Demokratisk Vänster.

Journalistens fråga gav mej då anledning att klargöra för honom att det i själva verket är bidrag från Ford Foundation som utgör huvuddelen av DV:s inkomster. Detta faktum kan i förstone verka förvånande. Men det hänger samman med att Ford Motor Company inom kort står inför en historiskt omkastning av inriktningen på produktionen: efter en upplevelse, som närmast är att likna vid en kollektiv gudomlig uppenbarelse, har styrelsen för bilföretaget kommit till insikt om att jordens resurser är ändliga. Därför byter man – och detta är än så länge en väl bevarad hemlighet - inom kort namn till Ford Bi- and Tricycle Company och lägger om produktionen av energi- och resursslukande bilar till miljövänliga två- och trehjulingar som drivs av mänsklig muskelkraft. Eftersom DV är det mest cykelvänliga partiet i Lund ser man oss som en visserligen lokal, men strategiskt viktig, garanterad försäljningsframgång för Fords nya produkter. Därav Ford Foundations stöd till DV.

Detta är dock, underströk jag med skärpa för journalisten, en strängt bevarad hemlighet - liksom Ford namnbyte och förändrade produktion - som vi inte kommer att redovisa i enkäten om finansiering av lokala valkampanjer. Vi kommer där att göra som ett eller annat av de borgerliga partierna plägar göra: förneka alla som helst pekuniära gåvor från det privata kapitalet!

Ulf Nymark

Buen vivir: Bo 2010

Under sommaren har en viktig utställning om framtidens boende visats i Virserum. Det är Henrik Teleman, en gång ordförande i KU i Lund, nu museichef, som initierat den.

Den handlar om en ny epok när man bygger med trä i stället för cement och sten. Trä är många gånger lättare och mycket formbarare än de oljebaserade material som nu är vanligast. Detta uppnås genom modern träteknik, inte minst limteknik. Den nya trä-epoken är redan inledd, bland annat med imponerande höghus i Växjö universitets campus. I Växjö pågår en nydanande forskning om trä som material.

Ur miljösynpunkt är trä helt överlägset. Experter är eniga om att vi står på tröskeln till en ny tid av täta trästäder med hus som är självförsörjande beträffande värme och energi.

Ett stort seminarium om resurssnålt byggande i trä ägde rum i Virserum i början av juli. En av deltagarna var Harald Welzer, en av författarna till den uppmärksammade boken *Slutet på världen som vi känner den*,

En av lärdomarna vid seminariet var utdömandet av den livsstil som består i att bo på landet utanför någon av våra tre stora städer. Den sortens bebyggelse och livsstil är helt urban och innebär större slöseri med resurser än konventionellt stadsliv i miljonprogramshus och innerstäder.

Efterfrågan på skog kommer att öka. Priserna på trä stiger sannolikt. Därmed skapas underlag för en med nödvändighet decentraliserad träproduktion och en spridd bebyggelse i landsorten i närheten av livsmedelsproducenter. Eftersom skogen hela tiden förnyas kan ett hållbart decentraliserat försörjningssystem skapas. Tankarna ligger i linje med ursprungsbefolkningarnas idéer om *buen vivir*

Utställningen kommer under hösten att turnera runt om i Sverige. Den kommer troligen att visas också i Lund eller Malmö.

Gunnar Stensson

Långt från Stockholm, långt från makten

Varför rösta?

Vi kom upp midsommarafton strax efter tolv på natten så stämningen runt bordet hade kommit i topp. Släktingen A som jagar älg vart år, öppnade med att bunta ihop miljöpartister, vänsterpartister och Stockholmare som björn och vargkramare. Centerpartisten Andreas Carlgren var lika vilse han. Skulle det röstas fick det bli landsbygdspartiet. Att även jag vill samla in björnarna och skicka dem till Stockholm lugnade sig inte släktingen A.

En annan släkting B från ett köldhål, skogsvårdare med barrskog på hjärnan, gick emot. Det var bra att björn och varg fanns eftersom de höll tillbaka älgen och begränsade älgskadorna i

skogen. Rösta har han slutat med. Trots att han tidigare röstat APK eller VPK, och är kronisk USA hatare, så fick det nu vara nog. Efter alla års arbete hade han nu hus och lite skog och så var det att betala skatt på denna lilla förmögenhet. Han hade ju redan betalat skatt en gång när han arbetade ihop till detta. Varken sossar eller vänster kunde förklara det rättvisa i en sådan politik, allt var samma skit. Politikerna bara skodde sig.

Ja här fanns ingen möjlighet att övertyga, att en blank röst var att lämna över makten till borgarna. Det jag tyckte var självklart var uppenbarligen inte självklart längst uppe i norr.

Landet utanför

I valet 2006 var Haparanda den kommun i Sverige som hade lägst valdeltagande, under 70 procent eller bara två av tre gick och röstade. I Pajala och Övertorneå var motsvarande siffra drygt 70 procent. De låga siffrorna är ingen slump utan en följd av att många i norr känner sig utanför. Det är Stockholmarna som bestämmer oavsett politisk färg. Uppdelningen av Sverige i storstadsväljare och de andra har ökat under senare år. Partierna fokuserar på att vinna "storstädernas" väljare, annars vinner de inte heller valen.

Villkoren i norr och villkoren i storstäderna är olika. Norr har alltid sagts vara rött och den färgen sitter nog bra även idag. Men om vår röda politik inte har relevans i norr?

Vi kom inte precis närmare varandra denna politiska sommar.

Sörlänning

(Alla namn och orter i norr har av integritetsskäl förvanskats!)

Klostergårdsliv

Tillbaka i Klostergården. Soluppgång. Se, gården förändrad. Ny allé med rönнар, nya rabatter. Här bodde Martin Dahlin.

Gungorna, sandlådan. Satt där med barnen för 35 år sen, sitter nu med barnbarnen, fem och sju. Hej Danielle, hej Pascal, hej Ruben. Ett godståg slamrar förbi.

Klostergården, tio kvarter, tusentals hem. Ola Billgren återgav miljöerna fotografiskt exakt för 40 år sen. Göte Berglunds tavlor finns på skola och bibliotek.

Bussarna rullar till arbetsplatser, skolor och sjukhus i Lund och Malmö. Alltid samma människor i bussen klockan sju på morgonen och fem på eftermiddagen. Soligt nu, mörkt i november.

Lärarna samlas. Barn springer över gräsmattan under träden. Farmor och farfar, mamma och pappa vinkar från fönstren i Tordönsvägen och Virvelvindsvägen. Hej Bjarne.

Barnvagnar rullar mot Coop och Netto. Dagligvaror. Hej Malin. Varmt idag. Bagare Matti tar en kopp kaffe efter natten vid ugnarna. Helgeands klockspel ljuder, sprött eller skrällande.

Biblioteket öppet. Hej Åke. Skånskan skriver om glasmästarens ilska. Hej Berit. Camilla Odhnoff ska berätta om Harry Martinsson. 1968 tillsatte hon barnstugeutredningen som revolutionerade barnfamiljernas liv. Barnen i Nordvästan skrattar så dom skriker.

Där kommer Annika, snabb och uppmärksam. Hej.

Gubbarna tar en öl på pizzerian. Mats sitter bakom Kultur och Fritids persienner. På den skräpiga anslagstavlan efterlyser någon en försvunnen katt. Dagcentralens damer dricker kaffe vid syrénbuskarna och John Wipps trillande hjul i starka färger.

Skriva upp för tvätt. Hej Marie. Kolla med vaktmästaren om avloppet.

Visslingar och rop, dunsande bollar, hundratals spelare i klara färder på korpfbollsbanorna.

Klostergården. Allt nära. Bilfritt. Kollektiva kommunikationer. Nät av gemenskaper.

Integritet. Solnedgången i värmeverkets glasväggar. Varmt vatten pumpas ur jordens inre.

Kväll nu. Ett sällskap grillar. Barn leker sent på sommaren. Musik ur öppna fönster. Till slut natt över vetefält, över Sankt Lars och Höje å. Ljusen från Köpenhamn blinkar vid horisonten.

Klostergårdskultur. Ett klokt alternativ till resursslukande villaökningar på Sveriges bästa åkerjord.

Gunnar Stensson

DV-interpellation: Lokal till Lilla Teatern

Lilla Teatern har varit, är och borde förbli en omistlig del av Lunds kulturliv. Föreningen Lilla Teatern har bedrivit sin verksamhet i snart 80 år. De sista 20 åren har verksamheten bedrivits i fastigheten vid Stortorget nr 1. Nu har Lunds kommun gett besked till Lilla Teatern om att de måste lämna sin lokal på grund av att fastigheten ska säljas.

Lunds kommun har såvitt vi vet inte erbjudit teatern nya lokaler.

Vi vill med anledning av detta ställa följande frågor till dig:

1. Kommer du att verka för att Lilla Teatern erbjuds nya och för dess verksamhet lämpliga lokaler?
2. Hur vill du stödja och uppmuntra de fria kulturföreningar som verkar i kommunen?

Sven-Bertil Persson, Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

DV och V om försäljning av mark till Lidl: Vi slår vakt om handeln i stadsdelscentra

Tekniska nämnden hade vid sammanträde denna vecka ett ärende om försäljning av mark till Lidl som vill bygga en biltillvänd butik i korsningen Ringvägen-Åkerlund & Rausings väg. DV och V reserverade sig mot majoritetens beslut att sälja marken. Så här skriver de två partierna i reservation som är undertecknade av Ulf Nymark för DV:s räkning och Nita Lorimer från V:

”I första hand stödde vi det socialdemokratiska förslaget om en återremiss till förvaltningen med uppdrag att göra en barnkonsekvensanalys i ärendet och att köpeavtalet skulle omändras så att gällande praxis följdes beträffande arrendering av marken innan köpeavtal utväxlas. Då den borgerliga majoriteten avsåg detta förslag och beslutade att ärendet skulle avgöras vid pågående sammanträde yrkade vi avslag på försäljningen.

Vårt avslagsyrkande tar sin utgångspunkt i att vi tar gällande handelspolicy för Lunds kommun på allvar: vi vill slå vakt om och utveckla handeln i stadsdelscentra och i bostadsområdena. Vi kan inte finna att korsningen Ringvägen och Åkerlund & Rausings väg utgör ett stadsdelscentra. Tvärtom: handeln i närbelägna bostadsområden riskerar att slås ut.

Vi konstaterar att etableringen av en biltillvänd butik kommer att öka biltrafiken och därmed späda på bilismens negativa klimat- och miljöpåverkan. Frånvaron av en fungerande kollektivtrafik till områden och en obefintlig planering för gång- och cykeltrafikens framkomlighet och säkerhet är uppenbar. Om gång- och cykeltrafikanter (det finns inte mindre än tre skolor i närområdet) trots allt skulle välja att forcera de barriärer som utgörs av de starkt trafikerade gatorna – där motorfordon färdas i mycket hög fart – som kringluter det

tilltänkta området för handelsetablering utsätts de för extremt stora olycksrisker.

Kommunen ska inte främja verksamheter som står i strid mot såväl handels- och trafiksäkerhetspolicy som miljömål. Därför yrkade vi avslag på försäljningen, därför reserverar vi oss nu mot den borgerliga majoritetens beslut.”

